

Тазъ липса съ друго може да се замѣни,
Сврѣхъземното човѣкъ ще хване да цѣни,
Копиѣ за небесно откровене;
А нигдѣ то не грѣй по-хубаво вѣвъ тоя свѣтъ,
Отколкото вѣвъ новия завѣтъ.
И иде ми да взема още въ тоя мигъ
Основний текстъ и съ искрено старане
Да прѣведа священното писане
На моя бащинъ милъ езикъ.

Написано: „въ началѣ бѣ слово“ —
Азъ спирамъ още тукъ! Да хвана ли наново?
Не мога словото тъй много да цѣня,
Съсъ друга дума трѣбва да го замѣня,
Ако добръ съмъ му разбралъ духътъ:
Написано: „въ начало бѣ умътъ“
Мисли добръ на първий редъ,
Та да не бъркашъ за напрѣдъ!
Вселенната отъ умъ ли се е сътворила?
Би трѣбвало: въ начало бѣ сила.
Но още като пиша азъ така,
Възпира нѣщо моята ръка.
Ей вдѣхновение ме е обзело!
И азъ пиша безъ страхъ: въ начало бѣ дѣло.

Ако искашъ при менъ да стоишъ,
Пудель, прѣстани да лаешъ,
Прѣстани де вийшъ!
Азъ не обичамъ, знаешъ,
Такъвъ немирень другаръ!
Единъ отъ двама,
Гостъ или господаръ,
Тукъ трѣбва да го нѣма.
Ей, вратата, можешъ да си вървишъ!
Но какво има тукъ!